

- **Învățarea progresivă** – fiecare notă muzicală și fiecare piesă sunt introduse treptat, pe măsură ce copilul dobândește noi cunoștințe.
- **Exerciții variate**, menite să dezvolte motricitatea, atenția, imaginația, limbajul, dar și răbdarea și abilitățile sociale.

Această carte poate fi utilizată cu succes atât pentru copiii diagnosticați cu autism, cât și pentru copiii cu o dezvoltare tipică, cu vârste cuprinse între **4 și 10 ani**. Ea reprezintă un instrument valoros pentru profesorii de muzică, dar și pentru părinții care doresc să își inițieze copiii în tainele muzicii.

Pe parcursul acestei aventuri muzicale, copiii vor învăța nu doar despre noțiuni muzicale, ci și despre impactul pozitiv pe care muzica îl are asupra corpului și minții noastre. Sper ca, cu fiecare pas pe care îl vor face în această călătorie, să devină tot mai curioși și mai pasionați de muzică.

În încheiere aș dori să îi mulțumesc băiețelului meu, **Sabin**, care mi-a fost inspirație în scrierea acestei cărți, precum și tuturor copiilor minunați cu care am avut privilegiul să lucrez.

Tătăna Dănculescu

Capitolul 1. Introducere

Sabitano Notinel

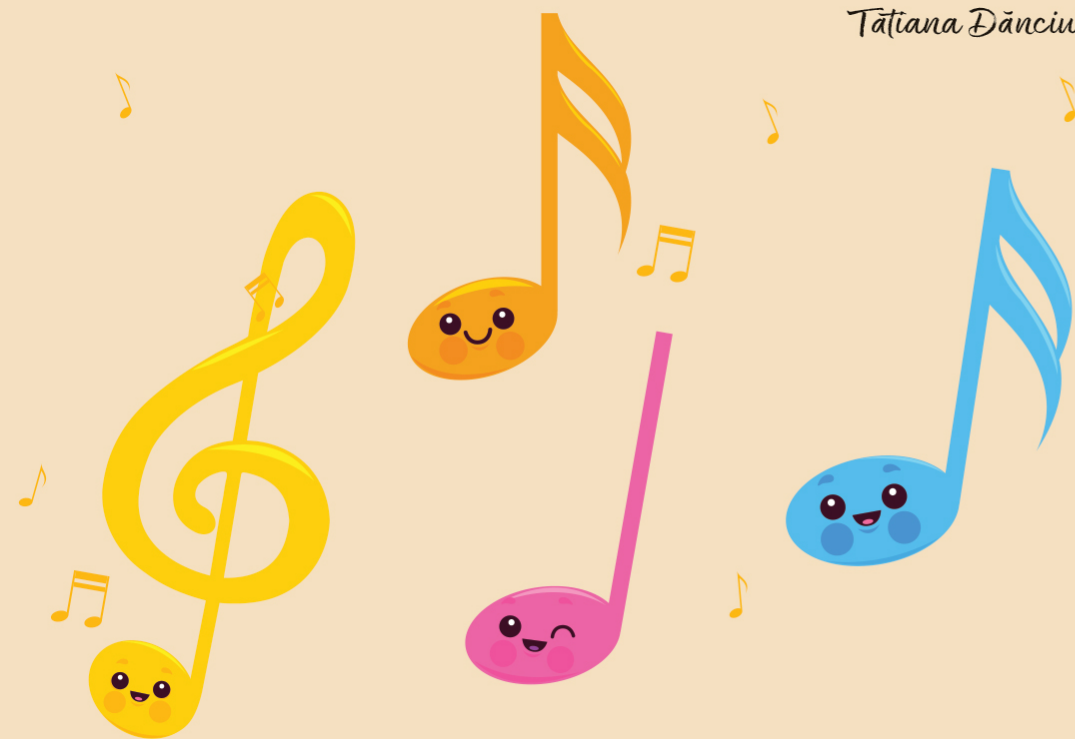
Sabitano Notinel era un băiețel plin de energie, cu ochii mari și curioși. Locuia într-un orașel mic, unde toți oamenii iubeau muzica.

Lui Sabitano îi plăcea să mănânce la micul-dejun cereale cu lapte și se așeza mereu pe același loc de la masă, acolo unde soarele făcea umbre ciudate în castronul lui cu cereale. Uneori se juca cu lingura în lapte, ca să vadă reflexiile interesante ale luminii, și de fiecare dată se oprea din acest joc la auzul cuvintelor: „Sabitano, trebuie să plecăm!”

Știa că s-a născut primăvara, atunci când înfloresc magnoliile, însă nu mai ținea minte exact pe ce dată, și asta îl supăra, mai ales pentru că oamenilor mari le place să te întrebe mereu câți ani ai.

Sabitano era un copil care punea întrebări la care adulții nu aveau mereu răspunsuri. Erau întrebări ca „De ce se mișcă stelele?” sau „De ce visăm?”. Îi plăcea să observe lucruri pe care alții le treceau cu vederea — frunzele care se întorceau pe o parte când bătea vântul, picăturile de rouă care străluceau dimineața pe gardul grădinii sau urmele de pași ale pisicii din vecini lăsate în noroi.

Avea un carnetel cu lucruri interesante, cum îl numea el, în care scria tot ce i se părea ciudat sau frumos în lume. De exemplu: „Astăzi am văzut o buburuză pe pantoful lui tata” sau „Un nor părea un iepure care fuge”.

Capitolul 3

Prima lecție

La prima lecție, Sabitano a descoperit notele muzicale. Maestrul Octave i-a arătat clapele pianului și i-a explicat cum fiecare notă are o voce unică. Sabitano a fost fascinat de varietatea sunetelor.

— Există mai multe note de Do? Și de Re, și de Mi... și tot așa? Cum o să reușesc să le învăț pe toate? Întrebă el, nedumerit.

Maestrul însă era pregătit. Scoase *un suport pe care erau scrise notele muzicale* și îl așeză în spatele clapelor.

— Acesta te va ajuta să faci cunoștință mai repede cu notele. Și ai încredere, în curând nu vei mai avea nevoie de el. După cum vezi, fiecare notă are o culoare diferită:

— Așa, foarte bine! Acum mutăm suportul o octavă mai sus. Vom începe cu notele grave și vom ajunge treptat la cele înalte.

Maestrul Octave l-a încurajat să exploreze liber pianul, să apese clapele și să asculte cu atenție. Așa a început Sabitano să înțeleagă magia muzicii, realizând că, deși notele scot sunete simple și clare, combinațiile lor pot crea o infinitate de melodii. Acesta a fost doar începutul călătoriei sale muzicale, dar deja simțea că sunetele au puterea de a exprima ceea ce cuvintele nu pot.

